

Šmilův DAF	Noach	 Name Shmilův Daf Doopravdy.cz
6. chešvan 5770 24. říjen 2009 začátek šabatu: 17:37 konec šabatu: 18:42	 Časy z Kaluach.net čas tfilin 6:32 šma jisrael do 9:12 mincha od 13:12 západ slunce 17:53 tři hvězdy 18:27	

Sidra v číslech

2. sidra v Tóře (z 54) a 2. v Berešit (z 12), 18 paršiot, 5 otevřených, 13 zavřených, skládá se z 153 vět, 1861 slov a 6907 písmen, neobsahuje žádnou z 613 micvot (ale obsahuje příkazy pro Bnej Noach)

Alijot v kostce

Kohen: Zatímco od stvoření to šlo s lidstvem stále jen dolů z kopce, Noach „nalezl milost v Božích očích“. Jádro sidry tohoto týdne vypráví více o tom, že Noach byl „spravedlivým ve své generaci“, což Raši vykládá jako pochvalu i pokárání. Noach byl spravedlivým I V TAK ZAKAŽENÉ GENERACI nebo byl označován spravedlivého pouze ve stylu JEDNOOÉHO KRÁLE. Noach se dozvídá, že svět bude pro svou zkaženost zničen, ale Noach se buď nikoho nesnažil napravit, nebo se mu to nepovedlo. Začíná stavba archy.

Levi: Noach s rodinou a vybraná zvířata nastupují do archy. Do archy (TEVA) vstupuje Noach a jeho žena Naama a jejich tři synové – Šem, Cham a Jafet s manželkami. Existuje zajímavý komentář k jménům Noachových synů – Noe si přál, aby si každý z jeho potomků neustále připomínal Boha (HAŠEM), sloužil mu s maximálním entuziasmem (CHAM) a konal skutky, které jsou mu okrasou a líbí se i ostatním (TIFERET). Od každého druhu vzal Noach po páru, jen od košer zvířat vzal párů sedm – k obětování a vlastnímu nasycení.

Šliší: Potopa světa. 40 dní deště, po nich 150 dní potopy. Pak 40 dní vody opadávaly – poprvé se v Tóře dočítáme o magické čtyřicítce (kolikrát pak ještě) – než se odkryly vrcholky hory Ararat. Noach vypouští havrana a pak opakovaně holubici. A než opustil archu, uplynul celý rok (365 dní).

Revii: Noach opouští archu a obětuje Bohu. Bůh žehná Noachovi a jeho dětem. Povoluje konzumovat maso a přikazuje sedm MICVOT BNEJ NOACH (= zákaz modloslužby, zákaz profanace Božího jména, zákaz vraždy, krádeže a smilstva, zákaz požívat živá zvířata a příkaz ustanovit si soudy).

Chamiší: Bůh slibuje, že nebude potopu opakovat. Duha na znamení Božího slibu. (Při spatření duhy odříkáváme požeňání ZOCHER HABRIT.)

Šiší: Noach začíná obdělávat půdu a založil vinici. Noachův pád (opilost), Cham zesměšňuje opilého otce a ten proklíná Chamova syna Kenaána. Noach žil 600 let před a 350 let po potopě, z čehož plyne zajímavost – rok potopy samotné se nepočítá. Jako kdyby ten rok nebyl. Genalogie 70 národů. Z Šema vzešlo 26 národů, z Jefeta 25 a z Chama 19. Všimněte si, že i zrod židovského národa souvisí se sedmdesáti potomky Jákova.

Švii: Babylonská věž, 10 generací od Noacha k Avrahamovi. Terach odchází z Ur Kasdim do Charanu.

Haftara (Ješajahu 54:1-555): Boží slib nikdy nezrušit smlouvu s židovským národem

Fotografie týdne

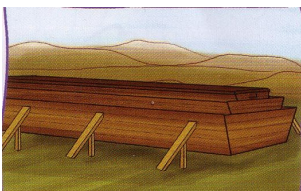
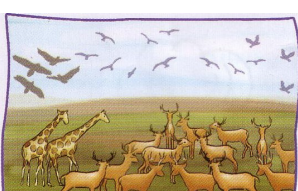

Givat Chazan. Na tři tisíce Židů z Guš Katif, násilně vypovězených ze svých domovů v létě 2005, se zúčastnilo slavnostní položení základního kamene svého nového města, které je situováno do východní oblasti Lachiš a bude se jmenovat Givat Chazon. V oblasti bude i městečko Nica.

Soutěž: Velikáni

Prohlédněte si velikána na obrázku a na doopravdy.cz/judaismus/index.php/Kategorie:Velikáni si zkontrolujte, zda jste hádali správně. Text na webu můžete upravit a vylepšit. (Nápověda: Británie)

Děti se učí Tóru s Mibereshit.org

		
N---h byl spravedlivý muž. Měl tři syny – Šema, Chama a Jafeta. Ostatní lidé byli zkažení.	Bůh Noachovi přikázal postavit archu, v níž by mohl se svou r-----u přežít potopu.	Noach vzal do archy po sedmi párech k---r zvířat a po jednom páru n-----r zvířat.
		
Když bylo Noachovi 600 let, začala p----a, která trvala celý rok.	Když přestalo pršet, vyslal Noach z archy h-----a, aby zjistil, je-li venku sucho.	Když přinesla holubice o-----u snítku, poznal Noach, že už vody opadly.

Rabbi Jonathan Sacks: Víra a odvaha

Noach je jednou z nejnevýrovnanějších osobností v Tóře a nikde to není patrnější než při srovnání první a poslední zmínky o něm. Úvod je plný naděje: „Noach byl spravedlivý muž, bezchybný ve své generaci. Noach kráčel před Bohem.“ O nikom jiném Tóra nepíše takové ódy. Ani o Avrahamovi, ani o Jicchakovi, ani o Jákobovi, ani o Josefovi a ani o Mošem. Naproti tomu je poslední Noachův obraz plný smutku a bolesti: „Noach začal obdělávat zemi a založil vinici. Když popil vína, opil se a nahý padl na zem ve svém stanu. Cham, otec Kenaánův, viděl otcovu hanbu a řekl o ní svým dvěma bratrům venku. Šem a Jafet vzali plášť, položili si ho na ramena, couvali směrem k otci a zakryli jeho nahotu. Jejich tváře byly odvrácené, a tak neviděli otcovu nahotu.“

Ani cudnost Šemova a Jafetova chování před námi nedokáže zakrýt rozpaky, které pocítili, když se dozvěděli, že se jejich otec, před potopou jediný spravedlivý, stal pijanem. Jak mohl tak velký člověk klesnout tak hluboko? Mnoho midrašů hledá na tuto otázku vhodnou odpověď a jeden z nich je velmi překvapující. Když vody opadly, měl Noach opustit archu. Tu si ale Noach řekl: „Do archy jsem vstoupil na Boží příkaz, jak bych ji mohl bez Božího příkazu opustit.“ Bůh tedy řekl Noachovi: „Žádáš mé svolení? Máš ho mít.“ Na to řekl rabi Jehuda bar Ilaj: „Kdybych tam byl já, proboural bych se z archy ven sám.“

Abychom tento midraš pochopili, musíme si příběh o potopě pořádně přečíst a všimnout si rytmu jeho vyprávění. Vše začíná velmi svižně. Bůh oznamuje zničení světa, nařizuje Noachovi postavit archu, do detailu mu nadiktuje patřičné rozměry a další detaily – včetně toho, koho má Noach vzít do archy s sebou. Začne pršet, země je zatopena. Noach a živé bytosti v arše jsou jediní přeživší. Přestane pršet a vody opadnou. V té chvíli bychom očekávali, že Noach vyjde z archy ven. Místo

toho se vyprávění zpomalí, čtrnáct dní se nic neděje. Pak Noach vyšle ven z archy havrana. Za týden posílá holubici. Po dalších sedmi dnech ji posílá znovu a ona se k němu vrátí s olivovou snítku v zobáku. Noach ji posílá potřetí, a to už se holubice nevrátí. Ale Noach stále zůstává v arše. A čeká, dokud mu Bůh nenařídí archu opustit. Midraš se skutečně nemýlí, když se na Noacha zlobí. Je-li svět v ruinách, nemůžeme čekat na svolení k opravám.

Co řekl Noach Bohu, když se dozvěděl, že svět bude zničen? Co řekl, když se dozvěděl, že ze všech lidí světa smí do archy vzít jen svou nejuzší rodinu – manželku, syny a snachy? A co řekl, když začalo pršet? Odpověď je stále táž – neřekl nic. Během celého příběhu neřekl Noach ani slovo. Čtyřikrát se naopak dočteme, jak Noach mlčky uposlechl Boží příkaz. Noach je vzorem biblické poslušnosti. Dělá, co se mu přikáže. Příběh potopy nám ale chce sdělit, že poslušnost nestačí.

To je zcela mimořádný fenomén. Zdálo by se logické, že v životě zbožných lidí bude poslušnost nejvyšší hodnotou. V judaismu tomu tak ale není. Jednou ze zajímavostí biblické hebrejštiny je – navzdory šesti stu třinácti příkazům Tóry – absence slova pro „podřídit se“. Talmud uvádí, že Bůh s lidmi nejedná despoticky. Nepřikazuje jim slepou poslušnost. Vždyť si také, pokud by vyžadoval slepou poslušnost, mohl stvořit roboty, naprogramované stroje. Bůh si nás přeje dospělé, svobodné. Chce, abychom plnili Jeho vůli, protože jí rozumíme nebo protože Mu důvěřujeme. Vyžaduje od nás něco víc než poslušnost. Očekává od nás odpovědnost.

Rabíni intuitivně vycítili, že skutečným hrdinou víry není Noach, ale Avraham. Noachova pasivita ovlivnila po potopě jeho další osud. Opilý, nahý a zostuzený svědčí sám proti sobě, že ten, kdo se nepokusil zachránit svět, nezachránil ani sebe.

(kráceno)